

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

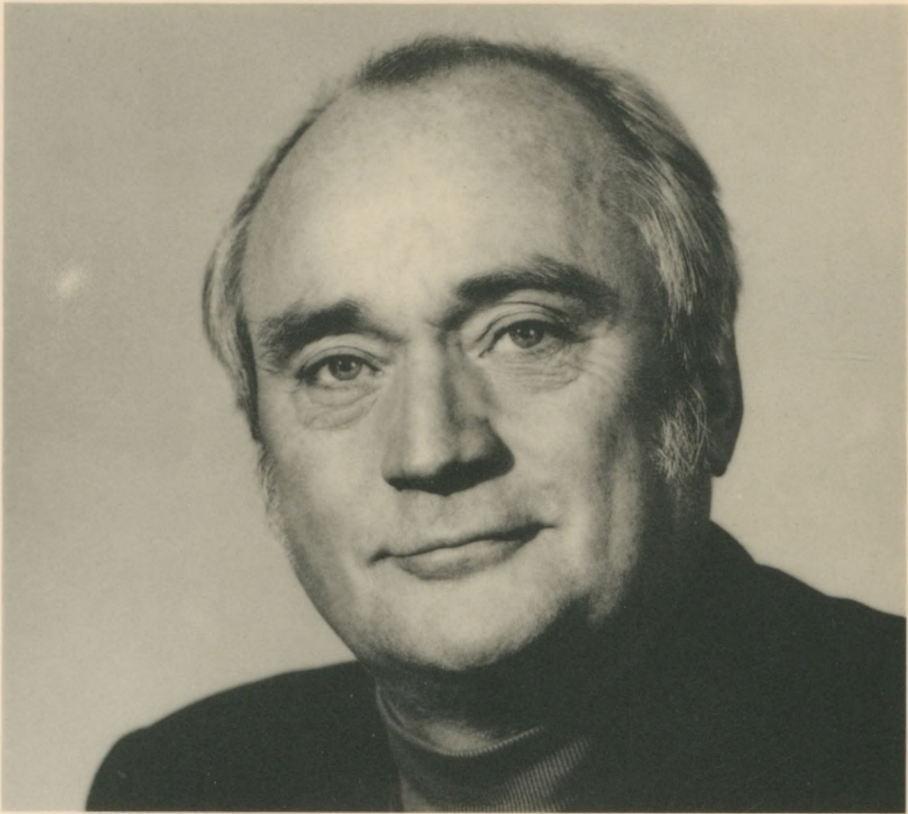
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ANETAVLE
FOR
SIMON SPIES
1921-1984

99.9 Sp 27 o

Til Emma Spies & Janni Spies

H. ERIK OLESEN

ANETAVLE
FOR
SIMON SPIES
1921-1984

KØBENHAVN 1985

Eget forlag

© Copyright 1985 H. Erik Olesen
Papir: Mat Biber 170 g
Fotografier: Bl.a. fra Nordisk Pressefoto A/S
Sats, repro og tryk: h. friis a/s . offset . rødovre
Bogbinder: A. Ladegaard
ISBN 87-981883-0-5

Forord

Simon Spies gik bort i 1984 - på toppen af en forretningsmæssig karriere, som der sjældent om nogensinde er set magen til.

Samtidig var han vel nok den dansker, der nåede at blive mest kendt af den brede befolkning.

Efter hans død gav jeg mig selv det løfte, at jeg ville søge at få en såkaldt »Anetavle« udarbejdet, beregnet til offentliggørelse i Personalhistorisk Tidsskrift, der netop med mellemrum publicerer »Kendte danskeres anetavler«.

At dette løfte har kunnet indfries allerede på eet-årsdagen for Simon Spies' bortgang, skyldes bl.a., at Simon Spies allerede selv i 1960'erne lod foretage forskellige slægtsundersøgelser, hvis materiale har kunnet være med til at danne grundlag for denne artikel.

Forfatteren skylder at takke fru Janni Spies, fru Emma Spies, kontorchef Erik Christensen og ikke mindst registrator Finn Andersen for at have stillet tidligere fundne oplysninger til rådighed og for den positive interesse, som har været vist for arbejdet med færdiggørelsen af anetavlen.

Dette særtryk er en forløber for optagelsen i Personalhistorisk Tidsskrift. Det er også udstyret med lidt flere fotomontager, end man sædvanligvis ser i tidsskriftet.

I håbet om, at der senere må udkomme en bog, der kan give en mere bred og nuanceret beskrivelse af mennesket og personligheden Simon Spies gennem årene 1921-84, gives der herved udtryk for den dybe beundring og respekt, som må have været følt af ethvert menneske, der kom til at stå Simon Spies nær.

Æret være Simon Spies' minde.

H. Erik Olesen

Anetavle for Simon Spies

Af H. Erik Olesen

Når der engang skal skrives en ny og åjourført danmarkshistorie om det 20. århundrede, er een person på forhånd sikret en fremtrædende plads - Simon Spies.

Simon Spies kendes af stort set alle danskere og dertil af hovedparten af alle andre i Norden, og alligevel er det kun få mennesker, der nogensinde nåede at finde ud af, hvem personen Simon Spies egentlig var.

Simon Spies var »folkeeje« og på samme tid både sky, undselig og utilnærmelig for dem, der ikke var hans allernærmeste.

Spies Rejser havde i den første spæde start i 1956 hjemme i spisestuen hos Simon Spies' fætter Erik Christensen og hustru og fik senere egne kontorer i Nørregade. Efterhånden som ekspansionen medførte øget pladsbehov, flyttede rejsebureauet først til en dertil erhvervet ejendom på Gammel Kongevej og senere til den ejendom i Nyropsgade i forbindelse med Hotel Mercur, hvori Spies Koncernen idag har sit hovedsæde.

Sine sidste mange år var Simon Spies selv bosat i et kompleks af flere efter hinanden beliggende villaer på Rungsted Strandvej, med alternative opholdssteder i Stockholms skærgård og under sydlige himmelstrøg.

Det er interessant at konstatere, at den person, der bragte det videre end de fleste, selv nedstammede fra ganske almindelige mennesker fra nær og fjern, enkelte af dem fra fremmede lande. Den lige agnatiske linie udgøres af kobbersmede i Helsingør, og som hans væsentligste konkurrent var en præst nedstammer han også selv fra præster og degne.

Simon Spies, der i perioder af sit liv interesserede sig stærkt for livet og døden, livet før fødslen og livet efter døden, havde selv taget skridt til en udforskning af sin egen slægtshistorie. Dette skete i midten af 1960'erne og viste, at anerne i de nærmest foregående generationer var spredt jævnt ud over erhverv i købstads- og landbomiljøer, som det vil ses af den efterfølgende anetavle med Simon Spies som proband (hovedperson).

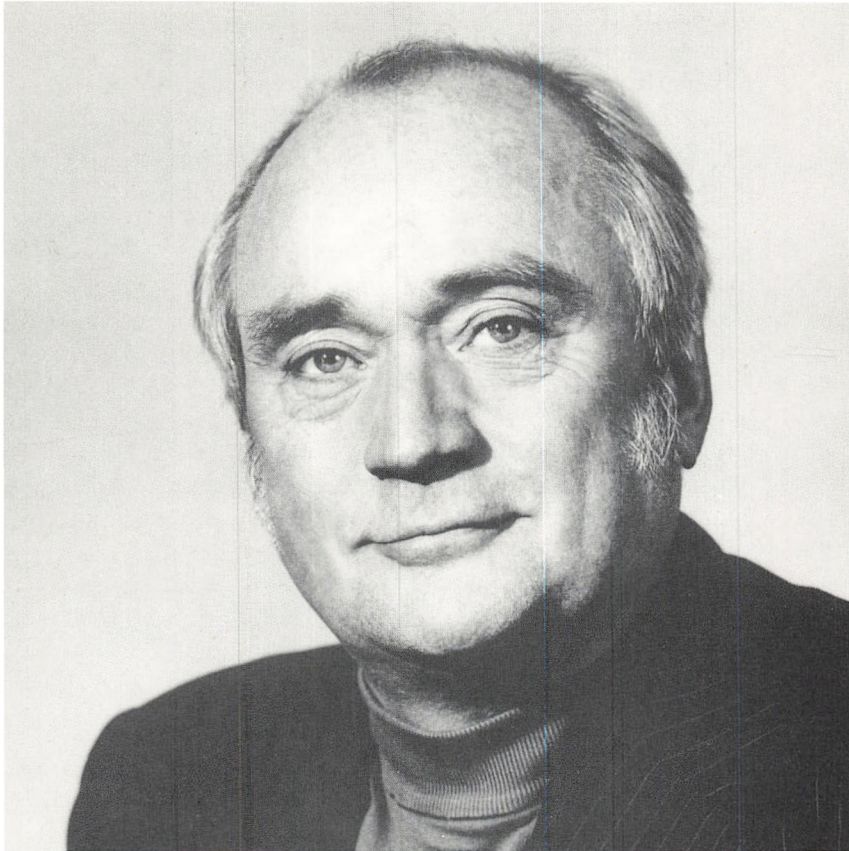
Anetavle

Proband

1. *SIMON OVE CHRISTIAN OGILVIE SPIES, *1/9 1921 i Helsingør, dbt. 26/12 i Sct. Olai kirke med »bogholder Thorvald Willadsen, Helsingør, bankkasserer Aage Christensen, Hillerød, bankassistent Ejner Christensen, København, frk. Ellen Pedersen, Græsted og frk. Eva Otto, Helsingør« som faddere, opkaldt Simon efter morfaderen, Christian efter farfaderen og med det skotske navn Ogilvie hidrørende fra farfadermoderens slægt, †16/4 1984 i Rungsted, begr. 21/4 fra Hørsholm kirke, ~1° 5/9 1953 på Frederiksberg (b.v.) med cand psych. Tove Ruth (Hersing) Kosileff, *8/2 1926 i København, dbt. 6/6 i Eliaskirken, datter af assistent Viggo Vilhelm Hersing og hustru Elna Edith Larsen, ægteskabet opløst 6/9 1957 (tidligere ~psykoanalytiker, mag. art. Parvel Kosileff), ~2° 8/1 1958 i København (b.v.) med kontorassistent Helene Maria Ursula Schedtler, Hamburg, *30/3 1931 i Bremerhaven, ægteskabet opløst samme år, ~3° 30/11 1958 i København (Christians kirke) med Lillian Palmerston Christophersen, *11/7 1936 i København (Rigshosp.), ægteskabet opløst 1959, ~4° 11/5 1983 i København (Holmens kirke) med Janni Brodersen, *19/9 1962 i Glostrup, datter af telefonformand Werner Heinrich Isager og hustru Yvonne Højneg (Brodersen) Isager, f. Pedersen.*

Simon Spies voksede op i en beskeden 2-værelses lejlighed i Stengade i Helsingør, hvor hans mor fra få år efter sit eneste barns fødsel sad alene som fraskilt forsørger. Da moderen havde arbejde som bogholder og kontorassistent, blev den lille Simon passet og forkælet af familiens damer, hvoriblandt såvel bedste-mødre, en faster som en moster, og han fik således straks fra livets begyndelse en større kontakt med det kvindelige køn end sædvanligt. Simon gik i en almindelig kommuneskole, hvor han, ægget af moderen, passede sit hjemmearbejde pænt og dertil hørte til de kvikke og livlige både i skoletimerne og i frikvartererne. Ved siden af skolegangen sendte moderen ham i søndagsskole, ligesom hun lod sønnen blive aktiv som medlem af KFUM.

Introduktionen i erhvervslivet begyndte med, at skoledrengen Simon solgte blomster og grøntsager, brugte frimærker m.v., ligesom han blev chokoladesælger i den lokale biograf »Kosmorama«.

Simon Spies - formand for Spies Koncernen

I 1936 bestod Simon realeksamen og fik derefter en kort tid ansættelse på Gribskovbanens driftskontor, hvorefter han kom i handelslære hos Hugin's kasseapparater og afsluttede sin uddannelse med handelsmedhjælpereksamen og et specialkursus fra Købmandsskolen.

Efter en kort periode som arbejdsløs nedsatte Simon Spies sig herefter som »cykeldrosche-vognmand« og købte ikke mindre end fire køretøjer af slagsen, hvilket førte ham ud i en fallit, hvor han skyldte 5.000 kr. Da han fortsat ikke kunne finde arbejde herhjemme, men gerne ville svare enhver sit, tog han til Salzburg i Østrig, hvor han arbejdede som kontorist på en farvefabrik.

I 1943 søgte Simon Spies ind på Akademisk Kursus, hvorfra han i 1945 tog studentereksamen. Samme år påbegyndte han det statsvidenskabelige studium og sideløbende med dette et psyko-

logistudium, og i fortsættelse heraf dimitteredes han i 1951 med afgangseksamen fra Københavns Universitet som cand. polit. & psych., begge dele med førstekarakter.

Under 1. del af studierne finansieredes disse af indtægter fra et nystartet firma I/S Syntosan, hvor Simon Spies i kompagniskab med en bekendt fremstillede ferie- og afmagringstabletter. Andre indtægter kom fra salg af jubilæumshefter i Tivoli og fra Københavns første billetbureau, hvor befolkningen kunne købe billetter uden at skulle stå i kø.

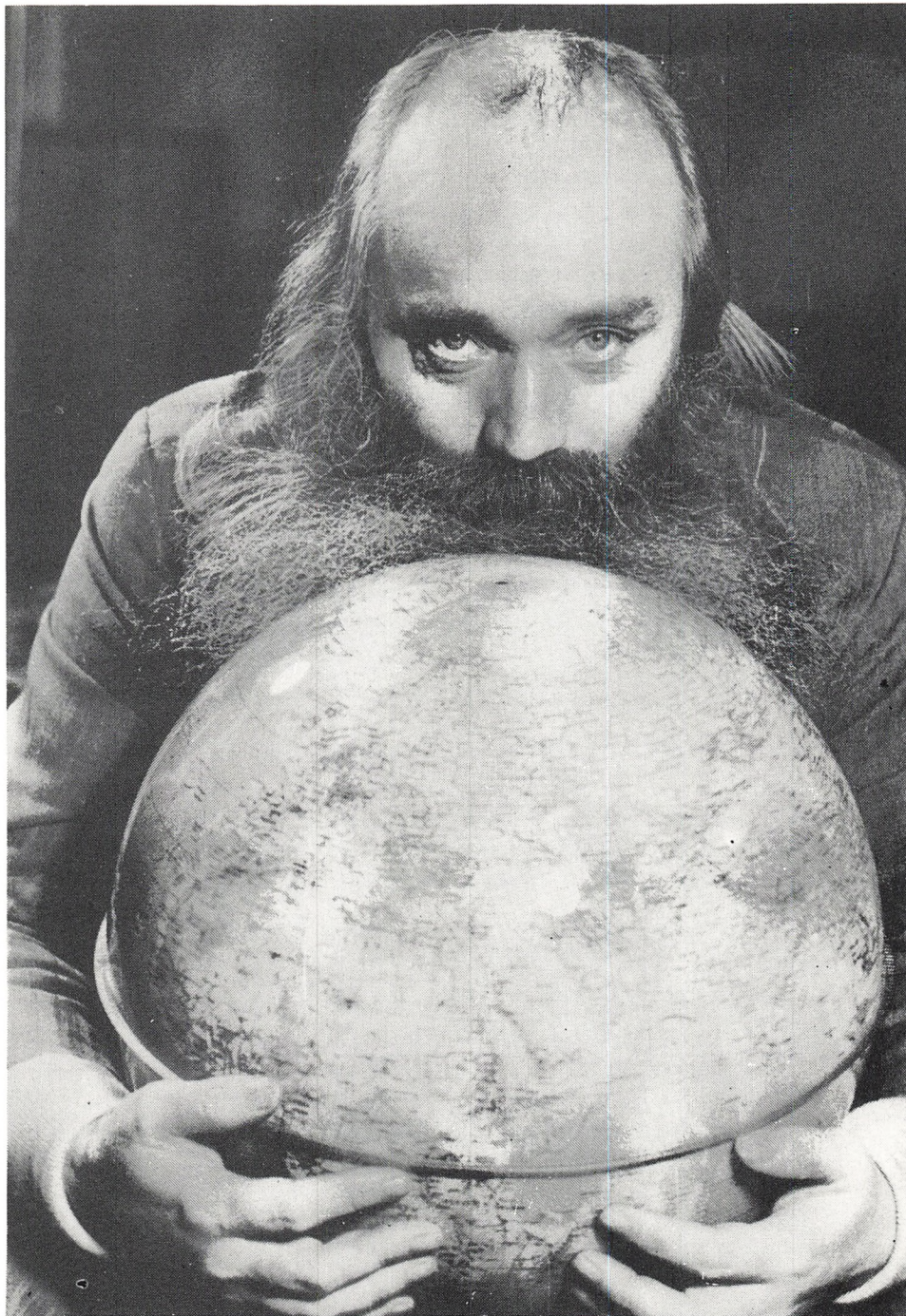
Anden del af studietiden tilbragte Simon Spies på Regensen, hvor han i 3 år levede studenterlivet efter de gængse forskrifter, dvs. med diskussioner, kammeratskab, fester og damebekendtskaber. På Regensen mødte han også Mogens Glistrup, som han senere skulle få som juridisk rådgiver i en årrække.

Fra 1951 var Simon Spies først i et par år ansat som sekretær i Prisdirektoratet, hvorefter han i 1953 blev busrejseseleder i De Forenede Rejsbureauer og derved var slået ind på den bane, der - fra egen etablering i 1956 - skulle føre ham frem til den senere så enestående position som branchens ubestridt førende rejsebureauleder (-formand).

I 1954-55, umiddelbart før etableringen af eget rejsebureau, ernærede Simon Spies sig ved at undervise vordende jurister i nationaløkonomi om formiddagen og ved at drive en klinik for psykologisk rådgivning om eftermiddagen, begge dele i ejendommen »Buen« over for Københavns Hovedbanegård. En af eleverne i disse manuduktørtimer har berettet, at Simon Spies som den eneste universitetslærer eller -manuduktør også mødte op og sad på tilhørbænken under den efterfølgende eksamen. Det er muligvis denne instinktive sans for at efterkontrollere værdien af sit produkt, der også har været med til at sikre den senere succes i rejsebranchen.

Etableringen af Spies Rejser i 1956 skete på den måde, at Simon Spies pantsatte sin fingerring og satte hele sin rørlige formue ind i sit nye rejsebureau, som hurtigt fik vind i sejlene ved at sælge billigrejser til Mallorca og gradvis også til andre destinationer - ikke blot om sommeren men hele året rundt.

Ni år efter etableringen af Spies Rejser - i 1965 - havde bureauet et sådant omfang, at Simon Spies kunne erhverve det konkurs-

Rejsebureaudirektør med speciale »Folkevandringer«

ramte luftfartsselskab Flying Enterprise, der blev videreført af Spies Koncernen under navnet Conair of Scandinavia (Consolidated Aircraft). Senere erhvervede Koncernen tillige de to københavnske hoteller Mercur og Richmond, og der etableredes salgsselskaber i svenske, finske og jyske byer. Idag beskæftiger Spies Koncernen o. 1.000 personer, fordelt på danske, svenske og finske bureaukontorer og på de mange udenlandske feriedestinationer. Under mottoet »Spies, rejs og vær glad« sendes hvert år titusindvis af nordboere ned til sydens sol eller rundt til de største europæiske hovedstæder.

Sideløbende med at Simon Spies successivt opbyggede sit store rejsebureauimperium, kom han gennem årene på mange måder - bevidst eller uforvarende - i pressens søgelys for sin utraditionelle væremåde. Mangfoldige er de historier, der er blevet berettet om Simon Spies, og så godt som alle er de autentiske, både når de vedrørte hans mange nertzklædte sekretærer, strandvejsvillaeer med indendørs svømmebassin, store og dyre biler, spadse-restok med eget teatersæde, leopardsutter, hyppige jordomrejser, villa »Fjolle« i Stockholms skærgård, rejser »ind i sjælen«, sabbatår, udforskning i det ydre rum, pengetank à la Joachim von And, morgenbolledamer, tænketankmedarbejdere, o.m.m.m.

Mest populær i den brede befolkning blev Simon Spies nok i de år, da han sammen med bl.a. John Price, Erhard Jakobsen og Cleo i »Spørg Bare« udsendelserne med sin drævende stemme i spagfærdig og monoton stemmeføring udtalte sig provokerende eller underfundigt om alle mulige og umulige emner.

Simon Spies anvendte ikke mindst i sine sidste leveår betydelige beløb til opfyldelse af formål, som de betrængte offentlige budgetter havde svært ved at klare. Som eksempler herpå kan nævnes en nøjagtig kopi af guldhornene til Nationalmuseet (600.000 kr.) og en scanner (20 mill. kr.) til Hvidovre Hospital. Aktiviteter som de nævnte videreføres efter Simon Spies' død af Simon Spies Fonden, der i testamentet blev betænkt med 100 mill. kr. til benyttelse til velgørende formål.

Simon Spies oplevede også i sine sidste leveår at se Spies Koncernen runde milliarder med hensyn til såvel omsætning, egenkapital som likvide midler, og det var ligeledes typisk for Simon Spies, at han valgte en løsning på sit generationsskifte, der måtte virke lige så forbløffende på omverdenen som alt andet i forbindelse med rejsebureauformanden.

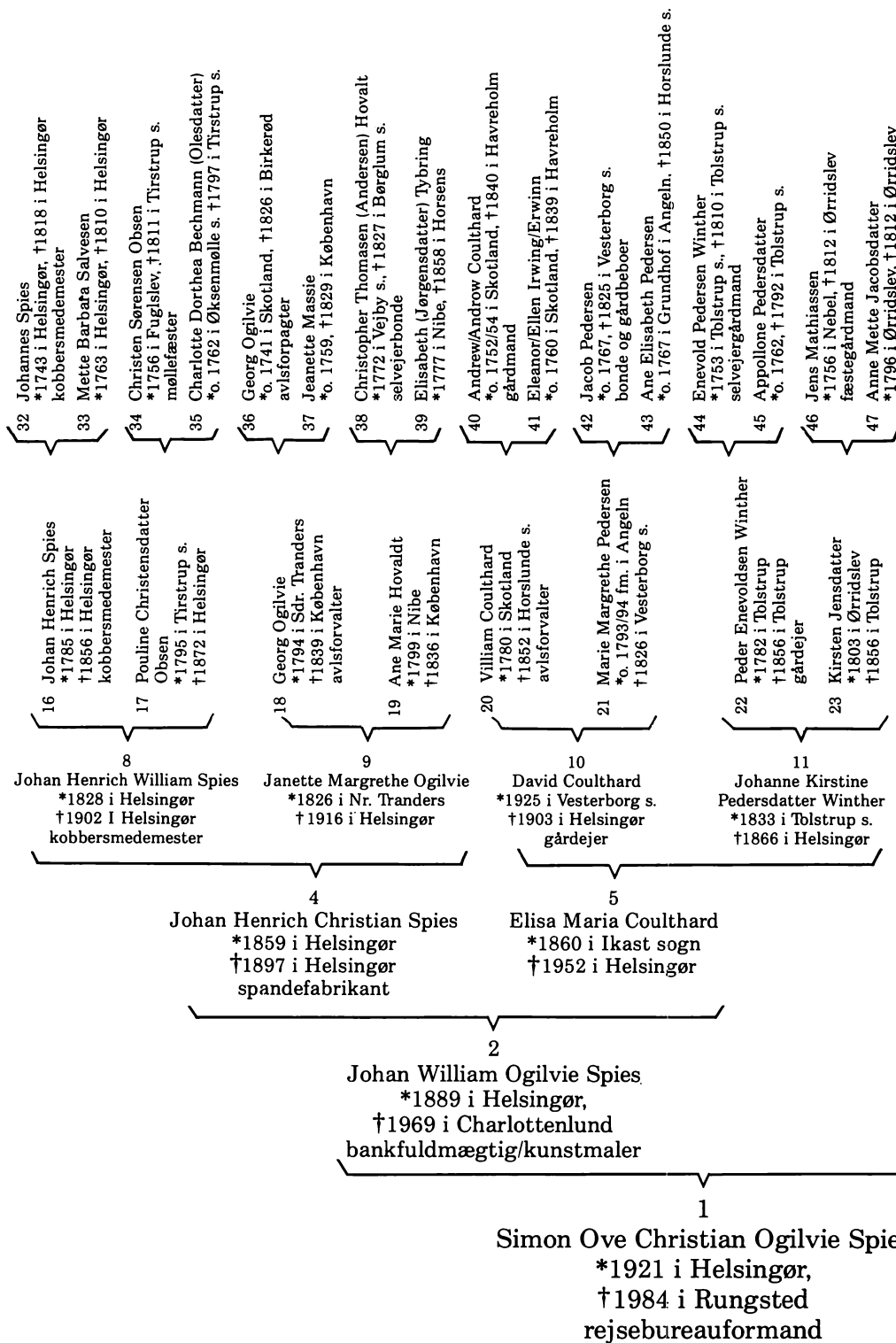
Forlovelsen og ægteskabet med den da 20-årige Janni Spies i 1983 blev samtidig indledningen til en kort men meget intens periode, som nok var den lykkeligste i formandens liv. Efter nogle måneder med flere rejser til Koncernens destinationer og en formelig folkehyldest op gennem de svenske vandveje fra Göteborg til Stockholm indtrådte forværringerne i de sygdomme, der gradvis skulle udmatte formanden for sluttelig at gøre en ende på hans liv i 1984.

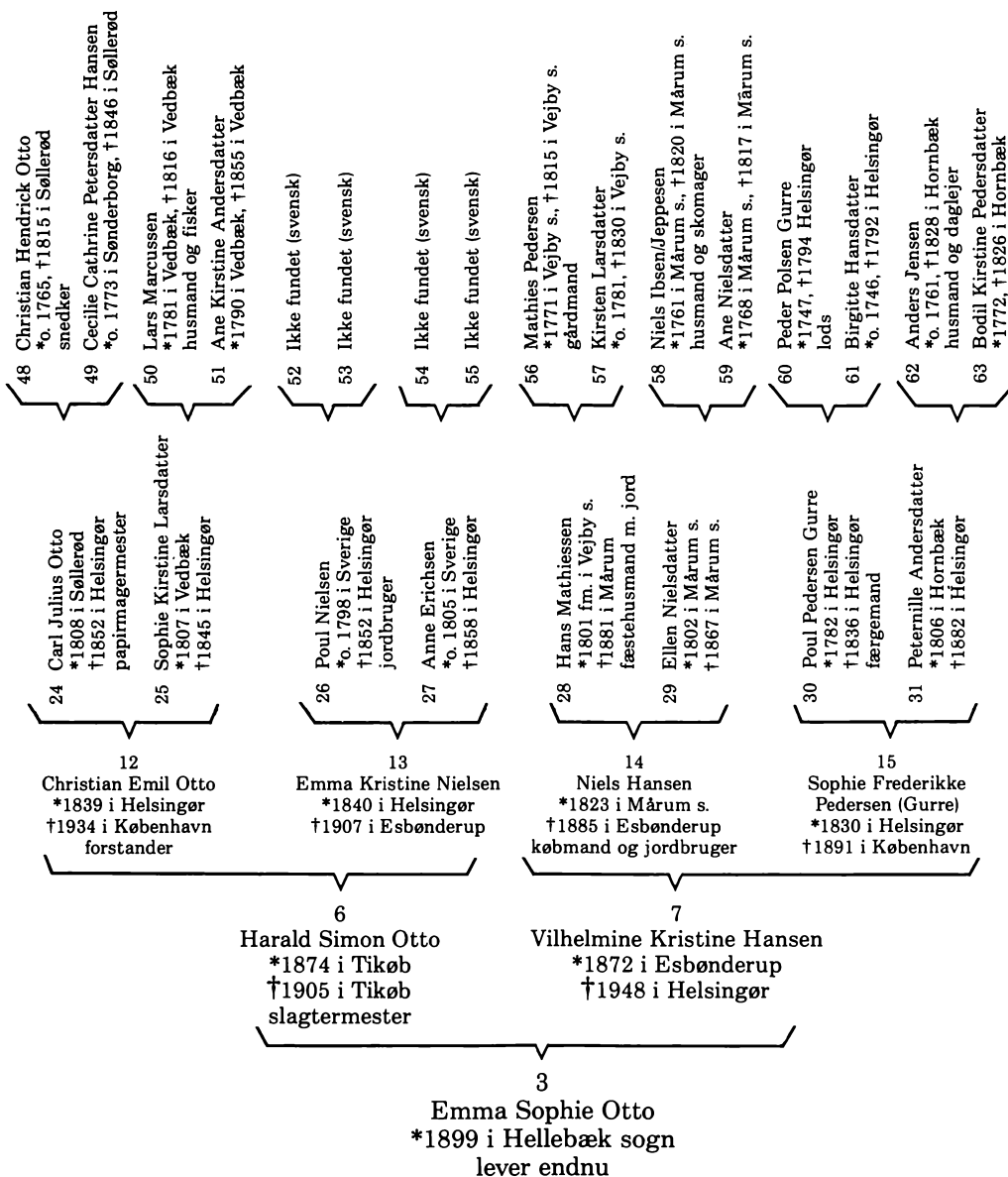
Som Simon Spies gennem mange år havde delt sine oplevelser i lyst og nød med den altid interesserede befolkning, blev dette ikke mindre tilfældet ved de tre største begivenheder i formandens liv: 25-års-jubilæet kombineret med 60-årsdagen i september 1981, brylluppet med Janni i maj 1983 og den sidste rejse fra Hørsholm kirke i april 1984. Ved samtlige disse lejligheder var den brede befolkning mødt frem i et tal, som ellers kun ses ved store kongelige begivenheder og meget vigtige statsbesøg.

Med Simon Spies mistede vort land en både farverig, intelligent, fascinerende, aparte, visionær og provokerende personlighed og vismand, og medierne blev et egnet og villigt »medieoffer« fattigere. Der mistedes dog også et menneske, der kunne være umådelig generøs og hjælpsom, arrogant men samtidig hensynsfuld, kyndig og diletantisk på een gang, bohème, provo eller borgerlig til hver sin tid, profet i det ene øjeblik og playboy i det andet - altid styret af en umættelig søgen efter visdom og endnu ikke opnåede erfaringer om mennesket før, under og efter livet.

Simon Spies, der havde bidraget stærkt til udviklingen af turistindustrien i et antal sydeuropæiske lande, var af den spanske konge og af det portugisiske turistministerium dekoreret med sølv- og guldmedaljer for fremragende indsats på det turistmæssige område og af den marokkanske konge med et æresdiplom for tilsvarende indsats, ligesom han var udnævnt til kommandør af Ordre Supérieur du Maroc. Han havde derudover mere end de fleste andre fortjent også at få et dansk ridderkors, men levede dog nogle uger for kort til at opnå denne anerkendelse fra monarken i hans eget land, på hvis fødselsdag han valgte at udånde.

Af litterære arbejder fra Simon Spies' hånd kan nævnes bogen »Fordelen ved at have to koner« (skrevet o. 1955, udgivet 1967), viser til Regensrevyen og causerier til Mandens Blad. Derimod er der ikke efterladt noget privatarkiv, da Simon Spies holdt mere af det talte end af det skrevne ord.

OVERSIGTSTAVLE I
fortsættes på tavle II, side 33

Forældre

- 2-3 *JOHAN WILLIAM OGILVIE SPIES, *22/5 1889 i Helsingør, dbt. 30/6 i Sct. Olai kirke med »fru Margrethe Olsen, frk. A. Spies, kobbersmedmester Villiam Spies, agent Vilhelm Løffler og superintendent Emil Christian Spies« som faddere, †7/1 1969 i Charlottenlund, begr. 11/1 i familiegravstedet på Helsingør kirkegård, ~5/3 1921 i Tikøb kirke EMMA SOPHIE OTTO, *11/8 1899 i Boderne, Aalsgaarde, Hellebæk sogn, dbt. 10/9 med »inspektør Kristian Emil Otto og hustru, Tikøb, musiker Peter Oluf Nielsen og hustru, Havreholm, og købmand Jørgen Emil Otto af Helsingborg« som faddere, lever endnu.*

Johan William Ogilvie Spies var oprindeligt bankuddannet og i en periode bankfuldmægtig, men fik aldrig nogen fast og stabil tilværelse. Ægteskabet med Emma Sophie Otto blev opløst, allerede da sønnen Simon Spies var lille. I en periode var han ansat som regnskabsfører i den af moderen videreførte spandefabrik, der dog lukkedes efter en betalingsstandsning. I en længere periode derefter var Johan William Ogilvie Spies kronisk syg og plaget af mentale forstyrrelser. Efter denne periode underviste han skoleelever i matematik som forberedelse til realeksamen, ligesom han var en habil skakspiller og deltog i mange lokale turneringer. Han virkede også en tid som kunstmaler under navnet William Spies. Johan William Ogilvie Spies modtog i de senere år økonomisk støtte fra sønnen Simon Spies.

Emma Sophie Spies boede som fraskilt forsørger i en lille 2-værelses lejlighed i Helsingør og havde arbejde som bogholder og kontorassistent. Efter i mange år at have boet som pensionist i Helsingør har fru Emma Spies nu bopæl i en lejlighed i Hotel Mercur's ejendom, hvor hun modtager omsorg og pleje fra medarbejdere i Spies Koncernen.

Bedsteforældre

- 4-5 *JOHAN HENRICH CHRISTIAN SPIES, *2/6 1859 i Helsingør, dbt.10/7 i Sct. Olai kirke med »enkemadame Spies, jomfru Poulina Spies, bagermester Knudsen og smedemester (svend) James Ogilvie« som faddere, †17/6 1897 i Helsingør, begr. 23/6 (Sct. Olai), ~1884 ELISA MARIA COULTHARD. *10/1 1860 i Tulstrup, Ikast sogn, dbt. 2/4 med »gjordemoderen Maren Jepsedatter, husmand Jens Hansen og hustru i Tulstrup, ungarl*

Rasmus Andersen ibid (sammesteds) og skolelærer og kirkesanger Sand i Giellerup« som faddere, † på alderdomshjemmet i Helsingør 25/3 1952, begr. 30/3 i familiegravstedet på Helsingør kirkegård.

Ægteparret Johan Henrich Christian Spies og Elisa Maria Coulthard boede indtil 1887 i København, hvor deres første børn blev født. Fra København flyttede familien i 1887 til Helsingør, hvor de i 1890 boede i Brøndstræde 23, 3. sal, med faderen nævnt som maskinmester. Midt i 1890'erne blev Johan Henrich Christian Spies ejer af en spandefabrik, der i folketællingen pr. 1/2 1901 benævnes »C. Spies' Spandefabrik« og var beliggende på Helsingør Markjorder, matr. nr. 59 c i Sct. Olai sogn. Forud for sin død havde Johan Henrich Christian Spies ved testamente af 18/6 1897 givet sin hustru Elisa Maria Coulthard tilladelse til at hensidde i uskiftet bo efter hans død, og hustruen var da også i 1901 ejer af den ovenfor nævnte spandefabrik.

- 6-7 *HARALD SIMON OTTO, *12/7 1874 i Tikøb, dbt. 23/8 med »lods Charles Olsen, hans hustru og datter Charlotte, manufacturhandler Lange og bogbinder Emil Poulsen alle af Helsingør« som faddere, †10/9 1905 i Boderne, begr. 14/6 i Tikøb, ~12/12 1897 i Esbønderup kirke VILHELMINE KRISTINE HANSEN, *3/11 1872 i Esbønderup Skovhuse, dbt. 15/12 i Esbønderup med »moderen, pigen Karen Marie Jensen i Saltrup, ungkarl'ene Gedskes og Brandt i Esrom, Peder Pedersen i Skipperhuset i Fredensborg« som faddere, †31/12 1948 i Helsingør, begr. 5/1 1949.*

Harald Simon Otto tog i 1897 fast ophold i Hellebæk sogn og kom da fra Odense. I 1901 boede ægteparret i Aalsgaarde, hvor Harald Simon Otto virkede som slagtermester. Familien ejede og beboede »Villa Mercedes« i Boderne, Hellebæk og havde til hjælp i hus og forretning 1 karl og 2 piger.

Oldeforældre

- 8-9 *JOHAN HENRICH WILLIAM SPIES, *17/9 1828 i Helsingør, dbt. 24/10 i Sct. Olai kirke, †2/4 1902 i Helsingør, begr. 9/4 (Sct. Olai), ~17/11 1855 i Sct. Olai kirke, Helsingør JANETTE MARGRETHE OGILVIE, *26/11 1826 i Nr. Tranders, dbt. 30/3 1827 i Budolfi kirke i Aalborg, †25/3 1916 i Helsingør, begr. 2/4 (Sct. Olai).*

Johan Henrich William Spies fortsatte sin faders kobbersmedevirksomhed som mester i Helsingør, hvor han fik borgerskab 8/1 1857 og i 1901 betegnedes som »kobbersmedeprofessor«. I februar 1860 boede han i Brøndstrædet i ejendommen matr. nr. 443, senere benævnt som Stjernegade 13. Hustruen Janette Margrethe Ogilvie ankom til Helsingør i 1854, formentlig fra København, hvortil hun var kommet o. 1830 sammen med sine forældre. Johan Henrich William Spies nævnes i 1890 som ejer af ejendommen Stjernegade 13 (matr. 379) og administrerede derudover ejendommen Strandgade 63 (matr. 288), der tilhørte broderen Christian Emil Spies, som døde i Callao i Peru 13/10 1901. Kobbersmedemester William Spies skal have været ivrig missionsmand og medstifter af den første søndagsskole i Helsingør.

- 10-11 *DAVID COULTHARD, *1/7 1825 på Pederstrup i Vesterborg sogn, Lollands Nørre herred, dbt. 19/11 i Vesterborg kirke, †1/1 1903 i Helsingør, begr. 7/1 (Sct. Olai)¹⁾, ~5/7 1853 i Tolstrup kirke*
*JOHANNE KIRSTINE PEDERSDATTER WINTHER, *9/4 1833 i Tolstrup, Voer herred (mellem Horsens og Skanderborg), dbt. 21/7 i Tolstrup, †29/6 1866 i Helsingør, begr. 4/7 (Sct. Olai).*

David Coulthard boede ved sin konfirmation i Horslunde sogn, hvor faderen senere blev gårdejer efter først at have været avlsforvalter ved Pederstrup. Efter faderens død i 1852 rejste David Coulthard til Tulstrup i Ikast sogn, hvortil han ankom 6/6 1852. I 1860 var han landmand og ejede Poulsgaard i Tulstrup, Ikast sogn. David Coulthard flyttede 1860-61 til Helsingør, hvor han fik borgerskab som værtshusholder i 1861, hvilket opsagdes 20/4 1863. I 1866 omtalt som trætøffelmand (træskofabrikant) og bager. Efter hustruens død rejste David Coulthard til København, men i 1881 vendte han tilbage til Helsingør, hvor han fik stillingen som bestyrer af Helsingør Sømandsstue. I 1901 boede han »på Kvisten« hos sin datter Elisa Maria Coulthard (ane nr. 5), enke efter fabrikant Johan Henrich Christian Spies (ane nr. 4).

- 12-13 *CHRISTIAN EMIL OTTO, *17/10 1839 i Helsingør, dbt. 26/1 1840 i Sct. Olai kirke, †20/5 1934 på Øresundshospitalet, urne nedsat på Tikøb kirkegård 9/6, ~o. 1866-67 EMMA KRISTINE NIELSEN, *22/5 1840 i Helsingør, dbt. 12/7 i Sct. Olai kirke, †8/12 1907 på Esbønderup sygehus, begr. 13/12 i Tikøb.*

Christian Emil Otto nævnes først som betonbygger i Helsingør, men flyttede i løbet af 1868-69 til Tikøb sogn, hvor han blev

ansat ved Tikøb Arbejdsanstalt som »fabriksmester«. Fra 1870 var han forstander sammesteds. Sine sidste år tilbragte han på Tikøb alderdomshjem.

- 14-15 *NIELS HANSEN, *15/5 1823 i Mårum Tinghuse, hjemmedøbt 19/5 med dåben publiceret 13/7 i Mårum kirke, †21/8 1885 i Esbønderup Skovhuse, begr. 26/8 i Esbønderup, ~28/9 1852 i Sct. Olai kirke, Helsingør SOPHIE FREDERIKKE PEDERSEN (GURRE), *24/8 1830 i Helsingør, dbt. 15/10 i Sct. Olai kirke, †14/6 1891 i København, begr. 20/6 i Esbønderup.²⁾*

Niels Hansen var ved sit giftermål ejer af et brændevinsbrænderi i Frederiksborg (Hillerød), som han kort tid derefter afhændede. Fra 1856-57 boede han med sin familie i Esbønderup Skovhuse, hvor han 1870 benævnes som høker (købmand). I senere folketællinger er han benævnt som købmand og jordbruger, boende sammesteds.

Tip-oldeforældre

- 16-17 *JOHAN HENRICH SPIES, *15/9 1785 i Helsingør, dbt 21/9 i Sct. Olai kirke, †26/12 1856 i Helsingør, begr. 3/1 1857 (Sct. Olai), ~1° 13/5 1812 i Helsingør (Sct. Olai) Anne Marie Lund, *o. 1785, † 3/8 1826 i Helsingør, begr. 7/8 (Sct. Olai), ~2° 1826-28 POU-LINE CHRISTENSDATTER OBSER, * 3/3 1795 i Øksenmølle, Tirstrup sogn, hjemmedøbt med dåben »confirmeret« 1/5 i Tirstrup kirke, †26/7 1872 på Helsingør hospital, begr. 2/8 (Sct. Marie).*

Johan Henrich Spies fik borgerskab 21/3 1817 og var kobbersmedemester i Helsingør. Han har været en holden mand, idet han for at få kongelig bevilling (26/10 1826) til at hensesidde i uskiftet bo efter sin første hustru måtte betale Skifteretten i Helsingør (18/11 1826) et gebyr på 32 rigsbankdaler i sølv. Kobbersmedemester Johan Henrich Spies boede i en ejendom i Stjernegade, der oprindeligt havde matr. nr. 443 og senere fik gadenummeret 13, og som senere gik over til sønnen kobbersmedemester Johan Henrich Villiam Spies (ane nr. 8).

- 18-19 *GEORG OGILVIE, *12/10 1794³⁾ i Sdr. Tranders, Aalborg amt, dbt. (dato ikke angivet) i Sdr. Tranders kirke, †5/7 1839 på Almindeligt Hospital i København (»kronisk underlivstilfælde«), begr.*

11/7 på Assistens kirkegård,⁴⁾ jfr. Vor Frue kirkebog, ~8/8 1823 i Nibe ANE MARIE HOVALDT, *1799 i Nibe, dbt. 27/11 i Nibe kirke, †18/4 1836 (barselseber) i København (Løngangsstræde 174), begr. 23/4 på Assistens kirkegård, jfr. Vor Frue kirkebog.⁵⁾

Georg Ogilvie var i 1823 forvalter på Sohngaardsholm ved Aalborg. I tiden 1827-34 var han i København, hvor han nedsatte sig som gæstgiver på Halmtorvet 65. I 1839 omtales han som fhv. landmand og kromand. Georg Ogilvie skal oprindeligt være blevet indkaldt til Danmark af Det kgl. Landhusholdningsselskab, og det er formentlig ham, der i 1834 var forfatter til en »Kort, men paa lang Erfaring grundet Anvisning til at dyrke Turnips«.

20-21 *VILLIAM COULTHARD*, *1780 i Skotland, †10/2 1852 (efter at være væltet på vejen fra Nakskov) i Ørsløkke, Horslunde sogn, begr. 18/2 i Horslunde, ~7/3 1818 i Vesterborg kirke, Lollands Nørre herred *MARIE MARGRETHE PEDERSEN*, *o. 1793-94 formentlig i Angeln, †15/7 1826 på Pederstrup, begr. 18/7 i Vesterborg.

Villiam Coulthard var oprindeligt avlsforvalter på Pederstrup gods i Vesterborg. Efter 1840 var han gårdejer i Ørsløkke i Horslunde sogn. Til hjælp på gården havde Villiam Coulthard i 1850 en karl og en pige, og sønnen David (ane nr. 10) var midlertidig fraværende, idet han da gjorde krigstjeneste (treårskrigen).

22-23 *PEDER ENEVOLDSSEN WINTHER*, *1782 i Tolstrup by og sogn, Skanderborg amt, dbt. 28/3 1782 i Tolstrup kirke, †11/5 1856 i Tolstrup, begr. 17/5 sammesteds, ~1° N.N., ~2° 24/3 1821 i Tolstrup kirke *KIRSTEN JENSDATTER*, *19/7 1803 i Ørridslev, Skanderborg amt, dbt. 24/7 i Ørridslev kirke, †24/7 1856 i Tolstrup, begr. 29/7.

Peder Enevoldsen Winther var i 1810, 26 år gl., soldat i Prins Christians Regiment og garnisoneret i København. Umiddelbart derefter overtog han fødegården i Tolstrup, som han drev i en lang årrække, hvorefter han og hustruen i 1852 overdrog gården til en datter og svigersøn og gik på aftægt hos disse.

24-25 *CARL JULIUS OTTO*, *1808 på Strandmøllen i Søllerød sogn, tillige med en tvillingebror dbt. 6/11 1808 i Søllerød kirke, †7/5 1852 i Helsingør, begr. 12/5 (Sct. Olai), ~12/5 1839 i Hellebæk kirke *SOPHIE KIRSTINE LARSDATTER*, *1807 i Vedbæk,

På de efterfølgende 2 sider ses et såkaldt »Geburtsbrev«, hvis tekst er transskriberet herunder og viser, at den første kobbersmed i Simon Spies' fædrene anelinie Johannes Spies i 1761 måtte have sin fødsel som »ægtefødt af ærlige forældre« bekræftet for overhovedet at få den læreplads, hvori han blev oplært til at blive en god kobbersmed.

No. 2. F5 Een Rigsdaler
1761

Borgemestere og Raad
udi
Søe og Handel=staden Helsingør
Giøre Vitterlig
at

Anno 1761 den 1ste Julii Fremkom for os udi vor siddende Rætt paa Raadstuen Borger og Mester Kaaber Smed her i Byen Hans Wulf Geider, og tilkindegav at som hand for nogen tiid paa Prøve havde antaget i Lære een Dreng navnlig Johannes Spies, som han nu agtede i det Vellovlige Kaabersmed Amt i Kiøbenhavn, hvor hand som Amtsmester var indlemmet at lade indskrive. Men forinden sligt kunde skee, behøvede at beviise at bemelte dreng var ægtefødt af ærlige Forældre.

Saa, til saadan Ende, fremlagde bemelte Kaaber Smed Geider ikke alleene een Attest af dette Stæds Tydske Kirkes Sogne Præst Hr. Pastor Pipper, som viiser hvem der haver været Forældre til denne Dreng Johannes Spies, hvilken Attest er saa Lydende:

Es haben Ao 1743 Johan Henrich Spies, Gefreyter bey des Hr. Obrist=Lieutenant De La Milliere Compagnie vom Fühnschen Regiment, und Ingeberg JensTochter in ihrer Ehe eynen Sohn mit einander gezeuget, welchen Sie den 28ste Octobris besagt Jahrs alhier in der Deutschen St. Marien Kirche haben taufen, und ihm den Nahmen Johannes beylegen Lassen, wobey die Gevattern gewesen sind: Nicolaii Garde, Johann Daniel, Friderich Castler, des Kupfersmits Geiders Frau und Magdelene PoulsTochter welches alles aus dem Kirchen=Buch bey Besagter Kirche richtig kan gefunden werden, wie denn auch solches Hiermit Attestiert.

Helsingöer den 29. Junii 1761.

W.U.Pipper
Pastor (L:S)

Men fremstillede endog derhos de 2de Mænd og Borgere Sr. Hans Peter Trøde og Rasmus Schiøth, som med oprakte Fingre under deris Korperlige Eed effter Loven med de Ord SaaSandtHielpe Dennem Gud og hans hellige Ord bevidnede og forklarede at være Bekient det meerbemelte Dreng Johannes Spies var ÆgteFød og Aulet ved ovenmelte hans Forældre Johan Henrich Spies og Ingeberg JensDatter.

Hvoreffter Mester Geider begierede det Passerede i Form af et ordentlig Geburts Brev, beskreven meddeelt, som af Rættten blev Consenteret, og hannem herved under Stadens Indseigl og Raadstue Skriversens underteignelse meddeelt vorder. Actum Anno Die et Loco ut Supra.

J. v. Deurs

No. 2.

176L.

N. C. d. v. a.

No

Ern. Hagedalce.

W. M.
Förordning af Råd
for og handel-Staden Helsingør
Siore Sitteria

Annos den 1de Julii

Vortem her er indtænkt at gøre en Råd, som
Borgerne og Mænd der Rådets Indretning i Byen Helsingør
Mist Gælder, og vilken er gaaet af, om Landet her uopgav
sine og sine færdige indtægter og omkring navn-
lig Christiania Stads, som kan og agtes i det halve
år Rådets indtægt i Helsingør og i Helsingør for Landet
som Rådets indtægt at være indtægter.
Men forinden Rådets indtægt her vil være at være
at indtægt her er indtægt af Rådets indtægt.
Paa det, at Rådets indtægt her er indtægt af Rådets indtægt
Gælder ikke alene om Rådets indtægt af Rådets indtægt
samt om Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
som Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
af Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt

Carsten H. S. 176. Johan Henrik Sier, Co-
Lodrig, og den 176. Co. Christ. Meulenager, De
de Officiere Commanche vom Fichte,
176. Regiment, und Malobracere Eng.
her er indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
af Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
af Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
af Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt
af Rådets indtægt af Rådets indtægt af Rådets indtægt

den Høfsten

Channes

Erkendt og bekræftet at jeg, underskrevet, er søn af
Jon Jend, Nielsens Gæde, Schann Dani-
el, Friderich Caspers, der for sit Tjenst
Gæderses navn ind til Magdelenes Kirke, hvor
Apskrift alle år indføres. At jeg dog, da
jeg var af-rindig, kan gæstgæbke worden, er
skun mig, allestid migis Ottestret
Hilungdet ind til 2. Junii 1801.

M. W. Jøper
Pastor Ed.

Et den indge og sigt skilte Manden, der er
Channes, ind til Magdelenes Kirke, som ind
er rakt Jøper, ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind
hellige Gud, der er ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind

Spændt den Mand, der er ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind
ind til Magdelenes Kirke, som ind

Jøper

1800 Johana Maria Knudsen d. 1. April 1800
Hjertelig hilsen til alle de der er almindelig
af Guds barmhjertighed og Guds nåde og barmhjertighed
for os alle og for alle os alle og for alle os alle
uden at være - men med et Olsø og alle os alle
men alle os alle og alle os alle og alle os alle
i Lyd og alle os alle og alle os alle og alle os alle
men alle os alle og alle os alle og alle os alle
ad alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle

So
Da alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle
og alle os alle og alle os alle og alle os alle

Skrevet den 1. April 1800

Johannes Spiers

Johan Hendrich Spiers

De her til højt
O. Benj. Smith. H. Smith

På de foregående 2 sider ses et såkaldt »Afståelsesbrev«, hvis tekst er transskriberet herunder og viser, at den første kobbersmed i Simon Spies' fædrene anelinie Johannes Spies i 1812 overdrog sit kobbersmedeværksted til sønnen Johan Henrich Spies og dennes kommende hustru mod at blive forsørget på sine ældre dage.

No.4 F VI Syv og Tyve Skilling
Betalt med 41 Skilling

Anden Klasse
for Sum fra 300
til 400 Rd. incl.

1812

Afstaaelse

Da ieg undertegnede Johannes Spies, Borger og Kaabersmed Mester her i Helsingöer, nu er bleven aldrende, og tildeels befinder mig svaaglig, og ikke beqwem til længere selv at forestaa mit Verksted og Haandverk; saa haver ieg afstaaet og overdraget, som ieg og hermed afstaaer og overdrager mit Verksted og NæringsVei her i Byen til min Kiere Søn Johan Henrich Spies paa følgende Vilkaar

1.

Ieg afstaaer og overdrager fra undertegnede Dato af til fornævnte min Kiere Søn ikke allene mit Kaabersmed Verksted med deriværende og tilhørende Verktöi og Redskaber, men og de faae Materialier m.v., som deri nu befindes - nyt forfærdiget Arbeide undtaget, hvilket ieg forbeholder mig selv at selge eller beholde.

2.

Haandverket og Næringen drives under Afstaaerens Navn og Borgerskab, saalænge ieg lever, Men om min Søn, Tiltræderen, skulde imidlertid finde for godt selv at vinde Borgerskab skal saadant være Ham uformeent fra min Side; ligesom ieg og ikke har noget imod, om han nu eller i Tiden vil indlade sig i Egteskab, hvilket ikke heller skal giöre nogen Hindring eller Forandring i denne Contract.

3.

Ieg Johan Henrich Spies, som nu tiltræder og imodtager min Kiere Faders Verksted m.v. forpligter mig herved til i stedet for al anden Afgift af bemeldte Verksted og Næring ikke allene at forsørge og forsyne min Kiere Fader saavel som min liden - nu omtrent 6 aar gamle Broder - med alle Livets Fornødenheder, og saavidt mueligt, Beqwemligheder, saalænge fornævnte min Kiere Fader lever, men og imidlertid at svare alle Skatter og Udgivter saavel af Næringen, som af Huset og Gaarden, efftersom ieg med Kone - naar ieg givter mig - bliver boende paa Stedet, og afbenytter samme, paa den Leilighed nær, som indrømmes min Kiere Fader for sin egen Person.

Saaledes imellem os at være indgaaet og sluttet vedgaar vi begge ved vore egenhændige Underskrivter og Forseglinger i 2de Gode Mænds Overværelse, og forbliver Originalen hos den ene af os, som derimod giver den anden en under Haand og Segl bekræftet ligelydende Gienpart heraf.

Helsingöer den 3die April 1812.

Johanes Spies
(L:S)

Johan Hendrich Spies
(L:S)

Til Vitterlighed
O: Bendsen Smedt

J. C. Gamst

dbt. 18/10 i Søllerød kirke, †17/2 1845 i Helsingør, begr. 21/2 (Sct. Olai).

Carl Julius Otto var oprindelig ligesom to brødre Simon Jørgen Otto og Ludvig Emil Otto papirmagersvend på Strandmøllen i Søllerød sogn. De tre brødre var da alle ugifte. Nogle år efter sit giftermål (1845) finder man Carl Julius Otto med kone og børn bosat i Stengaden nr. 407 i Helsingør, og han er da papirmager (mester).

- 26-27 *POUL NIELSEN, *o. 1798 i Sverige, †4/1 1852 i Helsingør, begr. 12/1 (Sct. Olai), ~10/11 1826 i Helsingør Sct. Olai kirke ANNE ERICHSEN, *o. 1805 i Sverige, †8/3 1858 i Helsingør, begr. 13/3 (Sct. Olai).*

Poul Nielsen og hustru, hvis fødesteder i Sverige ikke er fundet, ernærede sig som jordbrugerfamilie på Helsingør Overdrev. De ses bl.a. nævnt i folketællingerne fra 1845 ff (hus nr. 564).

- 28-29 *HANS MATHIESSEN, *23/9 1801 formentlig i Ørby, Vejby sogn, konfirmeret i Vejby sogn 21/4 1816 (karakteriseret som »flittig og sædelig«), †26/6 1881 i Mårum Tinghuse, begr. 1/7 i Mårum, ~28/6 1822 i Mårum kirke ELLEN NIELSDATTER, *1802 i Mårum Tinghuse, dbt. 5/9 1802 i Mårum kirke, †3/1 1867 i Mårum Tinghuse, begr. 11/1 i Mårum.*

Hans Mathiessen var fæstehusmand med jord i Mårum Tinghuse.⁶⁾

- 30-31 *POUL PEDERSEN GURRE, *22/1 1782 i Helsingør, dbt. 30/1 (Sct. Olai), †7/8 1836 i Helsingør, begr. 12/8 (Sct. Olai), ~1° Christine Heismann, *o. 1756, †13/3 1829 i Helsingør, begr. 20/3 (Sct. Olai), ~2° 10/1 1832 (i hjemmet i Helsingør iflg. kgl. bevilling af 5/1 1832). PETERNILLE ANDERSDATTER, *29/10 1806 i Hornbæk, dbt. 9/11 i Hornbæk kirke, †25/6 1882 i Helsingør, begr. 30/6 (Sct. Olai).*

Poul Pedersen Gurre var færgemand i Helsingør. Hans borgerkab var af 17/1 1809. Datteren Sophie Frederikke Pedersen (ane nr. 15) var født 24/8 1830, dvs. en rum tid før forældrenes giftermål, men faderen angav sig allerede ved dåben i 1830 som barnefader til datteren. Ved folketællingen i 1834 boede færgemand Poul Pedersen Gurre med familie samt en færgekarl og en pige i ejendommen Strandgaden 357 i Helsingør. Endnu i 1855 boede enken og de yngste af børnene på denne adresse, og en søn Peder Poul Pedersen var da færgelaugsbestyrer.

Tip²-oldeforældre

- 32-33 *JOHANNES SPIES, *1743 i Helsingør, dbt. 28/10 (Sct. Marie), søn af »Gefreiter unter Oberstliut. De la Milliere« (Fynske Gevorbne Infanteriregiment) Johan Henrich Spies (ca. 1711-95) og hustru Ingeborg Jensdatter (1710-62), †21/5 1818 i Helsingør, begr. 25/5 (Sct. Olai), 24/1 1783 trolovet med og ~4/4 1783 i Helsingør Sct. Olai kirke med »den ærlige og gudfrygtige Pige« METTE BARBARA SALVESEN, *31/8 1763 i Helsingør, dbt. 7/9 (Sct. Olai), datter af færgemand Jacob Salvesen Enghavn (levede 1766) og hustru Ane Cathrine Andersdatter, †28/10 1810 i Helsingør, begr. 1/11 (Sct. Olai).*

Johannes Spies fik borgerskab i Helsingør 13/2 1783 som kobbersmed og virkede i årene derefter som kobbersmedemester i byen. Han boede i »deres eget hus i Stjernegaden«, da trolovelsen i 1783 fandt sted. Ved folketællingen i 1787 finder man familien i Jørgen Andersens Stræde nr. 352 med en tjenestepige i husstanden. Efter hustruens død i 1810 fik Johannes Spies 19/3 1811 kgl. bevilling for at hensidde i uskiftet bo.⁷⁾

- 34-35 *CHRISTEN SØRENSEN OBSER, *1756 i Fuglslev by og sogn, Djurs Sdr. herred, Randers amt, søn af gårdmand Søren Obsen (†1760) og hustru Mette Christensdatter, †1811 i Øksenmølle, Tirstrup sogn på Djursland, begr. 6/6, 26/1 1789 trolovet med og ~1° 27/3 1789 i Tirstrup med enken CHARLOTTE DORTHEA BECHMANN (OLESDATTER), *o. 1762 i Øksenmølle, †natten til 26/12 1797 i Øksenmølle, begr. 4/4 i Tirstrup. ~2° Karen Lihme, *o. 1773, †8/4 1833 i Øksenmølle, begr. 12/4 i Tirstrup; Charlotte Dorteia Bechmann (Olesdatter) var ~1° 5/12 1781 i Tirstrup med enkemand efter første ægteskab møller Nicolai Simon Sørensen i Øksenmølle, *o. 1742, †1788 i Øksenmølle, begr. 5/10 i Tirstrup.*

Christian Sørensen Obsen var fæster af Øksenmølle under Rugaard gods i Tirstrup sogn, som han fik ved ægteskabet med Charlotte Dorteia Bechmann (Olesdatter) efter forgængeren Nicolai Simon Sørensen.

- 36-37 *GEORG OGILVIE, *o. 1741 i Skotland, †6/3 1826 i Birkerød, begr. 14/3, ~1° Mary Oram/Orem, o. 1780 i Skotland, ~2° JEANETTE MASSIE, * o. 1759, †15/4 1829 i Lille Brøndstræde 106, København.⁸⁾*

Georg Ogilvie, der var skotsk af fødsel og muligvis søn af jarlen af Findlater, kom til Danmark o. 1785 og var i 1787 avlsforpagter på Sohngaardsholm ved Aalborg. I 1794 boede han i Sdr. Tranders sogn ved Aalborg. I 1801 blev han forpagter af Høveltegaard i Blovstrød sogn, hvorfra han flyttede til Roskilde Ladegaard. I 1805 tog han ophold på Konradshøj i Gentofte sogn, i 1814 boede han på Langstrupgaard i Asminderød sogn, og senere flyttede han til Birkerød, hvor han boede ved sin død.

- 38 *CHRISTOPHER THOMASEN (ANDERSEN) HOVALT*, *1772 i Vejby, Hjørring amt, dbt. 22/1, søn af skoleholder Thomas Andersen Hovalt (1734-1809) og hustru Johanne Ovesdatter (†1783), †14/1 1827 i Fristrup, Børglum sogn, begr. 21/1, ~1° 18/4 1800 i Ørridslev, Skanderborg amt med enken Kirstine Thrane f. Mikeldsdatter, *o. 1745, †efter 1801, ~2° 13/11 1818 i Børglum med enken Anne Nielsdatter Lyngø, *o. 1773, †28/9 1837.

Christopher Thomasen (Andersen) Hovalt var i 1801 selvejerbonde i Ravnholt, Tiset sogn, Århus amt, og senere bommand ved Børglum klostres bom i Fristrup. Han fik sin død, da han frøs ihjel i stærkt snefog på vejen fra Vrensted.

27 år gammel og kort tid forud for sit første ægteskab i 1799 blev Christopher Thomasen (Andersen) Hovalt udlagt som barnefader til det barn, der var født af ane nr.

- 39 *ELISABETH (JØRGENSDATTER) TYBRING*, *1777 i Nibe, dbt. 13/7, datter af bager i Nibe Jørgen Tybring (*o. 1737) og hendes første hustru, †17/4 1858 i Horsens, Aalborg amt. begr. 25/4, ~4/11 1810 i Hammer, Aalborg amt med indsidder Christopher Nielsen, *o. 1780, †7/2 1813 i Grindsted, begr. 14/2.

Elisabeth (Jørgensdatter) Tybring fødte i 1799 datteren Ane Marie Hovaldt (ane nr. 19) og udlagde som barnefader forannævnte Christopher Thomasen (Andersen) Hovalt (ane nr. 38). Hendes senere ægtemand Christopher Nielsen var indsidder i Grindsted. Efter det ret kortvarige ægteskab levede Elisabeth Tybring som enke og almisselem, bl.a. med ophold hos en gårdmandsfamilie Rafn i Tveden, Horsens sogn.

- 40-41 *ANDREW/ANDROW COULTHARD*, *o. 1752-54 i Skotland (formentlig i Annondale, Dumfries),⁹⁾ †17/3 1840 i Havreholm, begr. 26/3 i Tikøb, ~*ELEANOR NELLY/ELLEN IRWING/ERWINN*, *o. 1760 i Skotland, †5/11 1839 i Havreholm, begr. 13/11 i Tikøb.

Andrew Coulthard, hvis børn var født i Skotland i årene 1780-93, var 1801 gårdmand i Tikøb sogn. Den 27/11 1804 købte han gården Harridsbjerg i Plejelt i Tikøb sogn, som han påny solgte i 1838, hvorefter han boede på aftægt hos sin svigersøn Joseph Graham, gårdmand i Tikøb sogn.

- 42-43 *JACOB PEDERSEN, *o. 1767, †29/9 1825 på Pederstrup, begr. 3/10 i Vesterborg på LOLLAND, ~ANE ELISABETH PEDERSEN, *o. 1767 i Grumtofte (Grundhof) i Angeln, †6/2 1850 i Svinsbjerg, begr. 13/2 i Horslunde.*

Jacob Pedersen var i 1801 bonde og gårdbeboer i Brandstrup, Tirsted sogn på Lolland, men flyttede senere til Pederstrup, hvor han var ansat som hømand.

- 44-45 *ENEVOLD PEDERSEN WINTHER, *1753 i Tolstrup, Skanderborg amt, dbt. 18/3, søn af gårdmand Peder Jensen Winther i Tolstrup (o. 1723-98) og hustru Zidse Andersdatter (o. 1721-99), †11/5 1810 i Tolstrup, begr. 18/5, ~1° 23/6 1780 i Ørridslev AP POLLONE PEDERSDATTER, *o. 1762, †1792 i Tolstrup, begr. 30/3, ~2° o. 1793 Ane Katrine Kristensdatter, *o. 1770, †1807 i Tolstrup, begr. 2/3.*

Enevold Pedersen Winther var 1787 selvejergårdmand i Tolstrup. Ved hartkornsspecifikationen i 1789 var hans gård på 5 tdr. 3 skp. 4 fdk. 2 alb. Ved hans død vurderedes gårdens jord og bygninger til 3000 rigsdaler, og blandt boets effekter nævnes bl.a. et sølvbæger med navnene Peder Jensen Winther og Zidse Andersdatter samt 5 panteobligationer lydende på tilsammen over 2200 rigsdaler.

- 46-47 *JENS MATHIASSEN, * 1756 i Bleld, dbt. 11/2 i Nebel, Skanderborg amt, søn af fæstebonde i Bleld under Serridslevgaard i Nebel sogn Mathias Nielsen (†1770) og hustru Anne Andersdatter (levede endnu 1770), †16/8 1812 i Ørridslev, begr. 21/8, ~11/11 1791 i Ørridslev ANNE METTE JACOBSDATTER, *1766 i Ørridslev, dbt. 23/3, datter af gårdmand Jacob Jensen i Ørridslev og hustru Johanne Kirstine Jensdatter (†1766), †25/9 1812 i Ørridslev, begr. 30/9.*

Jens Mathiassen var fæstegårdmand i Ørridslev under Tyrrestrup gods.

- 48-49 *CHRISTIAN HENDRICK OTTO*, *o. 1765, †1815, begr. 22/1 i Søllerød, ~13/4 1797 i København (Garnisonskirken, tysk menighed) *CECILIE CATHRINE PETERSDATTER HANSEN*, *o. 1773 angiveligt i Sønderborg på Als,¹⁰⁾ †16/6 1846, begr. 21/6 i Søllerød.

Christian Hendrick Otto, fhv. husar ved 4. sjællandske eskadron, var i 1801 og endnu ved sin død i 1815 snedker på Strandmøllen i Søllerød sogn. Hustruen Cecilie Cathrine Petersdatter Hansen opholdt sig endnu 1845 ved Strandmøllen, hvor hun boede »i enkesæde« hos en søn.

- 50-51 *LARS MARCUSSEN*, *1781 i Vedbæk, dbt. 25/2 i Søllerød, søn af husmand og tømrer i Vedbæk Marcus Larsen (†1810) og hustru Marie Kirstine Mathisdatter Paikjær (†1820), †1816 i Vedbæk, begr. 10/10 i Søllerød, ~5/10 1806 i Søllerød *ANE KIRSTINE ANDERSDATTER*, *1790 i Vedbæk, dbt. 5/9 i Søllerød, datter af fisker Anders Hansen (†1823) og hustru Ane Sophie Olsdatter (†1834), †19/4 1855 i Vedbæk, begr. 25/4 i Søllerød; efter ægteskabet med Lars Marcussen var Ane Kirstine Andersdatter ~2° 31/10 1818 i Søllerød med Jens Jensen fra Villingebæk, * i Esbønderup, †23/11 1859 i Vedbæk, begr. 29/11 i Søllerød.

Lars Marcussen var husmand og fisker i Vedbæk og nævnes 1812-16 som oldermand.

- 52-53 *Ikke fundet.*

- 54-55 *Ikke fundet.*

- 56-57 *MATHIES PEDERSEN*, *1771 i Ørby, dbt. i Vejby kirke, søn af gårdmand Peder Larsen (o. 1738 - efter 1801) og hustru Johanne Madsdatter (o. 1738 - efter 1801), †24/6 1815 i Ørby, begr. 28/6 i Vejby, ~o. 1800 *KIRSTEN LARSDATTER*, * 1781, †18/7 1830 i Ørby, begr. 23/7 i Vejby; efter ægteskabet med Mathies Pedersen var Johanne Madsdatter ~2° 8/5 1816 i Vejby med ungkarl Jens Hansen af Nellerød, †o. 1788.

Mathies Pedersen var gårdmand i Ørby. Den 21/2 1807 fæstede han Ørby Dragerold efter faderen.¹¹⁾

58-59 *NIELS IBSEN/JEPPESEN, *1761 i Mårum Tinghuse, dbt. 16/6 i Mårum kirke, søn af Jeppe Olesen Skomager (†før 1787) og hustru Ellen Nielsdatter (o. 1733 - efter 1787), †1820 i Mårum Tinghuse, begr. 29/8 i Mårum, ~26/9 1794 i Mårum ANE NIELSDATTER, *1768 i Mårum Tinghuse, dbt. 24/4 i Mårum kirke, datter af Niels Larsen i Tinghuse, †17/12 1817 i Mårum Tinghuse, begr. 28/12 i Mårum.*

Niels Ibsen/Jepesen var skomager og husmand i Mårum Tinghuse.

60-61 *PEDER POULSEN GURRE, *1747, †1794 i Helsingør, begr. 14/7 (Sct. Olai), ~før 1780 BIRGITTE HANSDATTER, *o. 1746. †1792 i Helsingør, begr. 14/5 (Sct. Olai).*

Peder Poulsen Gurre var lods i Helsingør. Ægteparret boede i 1787 i Stjernegaden.

62-63 *ANDERS JENSEN, *o. 1761, †20/8 1828 i Hornbæk, begr. 24/8, ~20/2 1791 i Hornbæk BODIL KIRSTINE PEDERSDATTER, *1772, †12/4 1826 i Hornbæk, begr. 19/4.*

Anders Jensen var husmand og daglejer i Hornbæk.

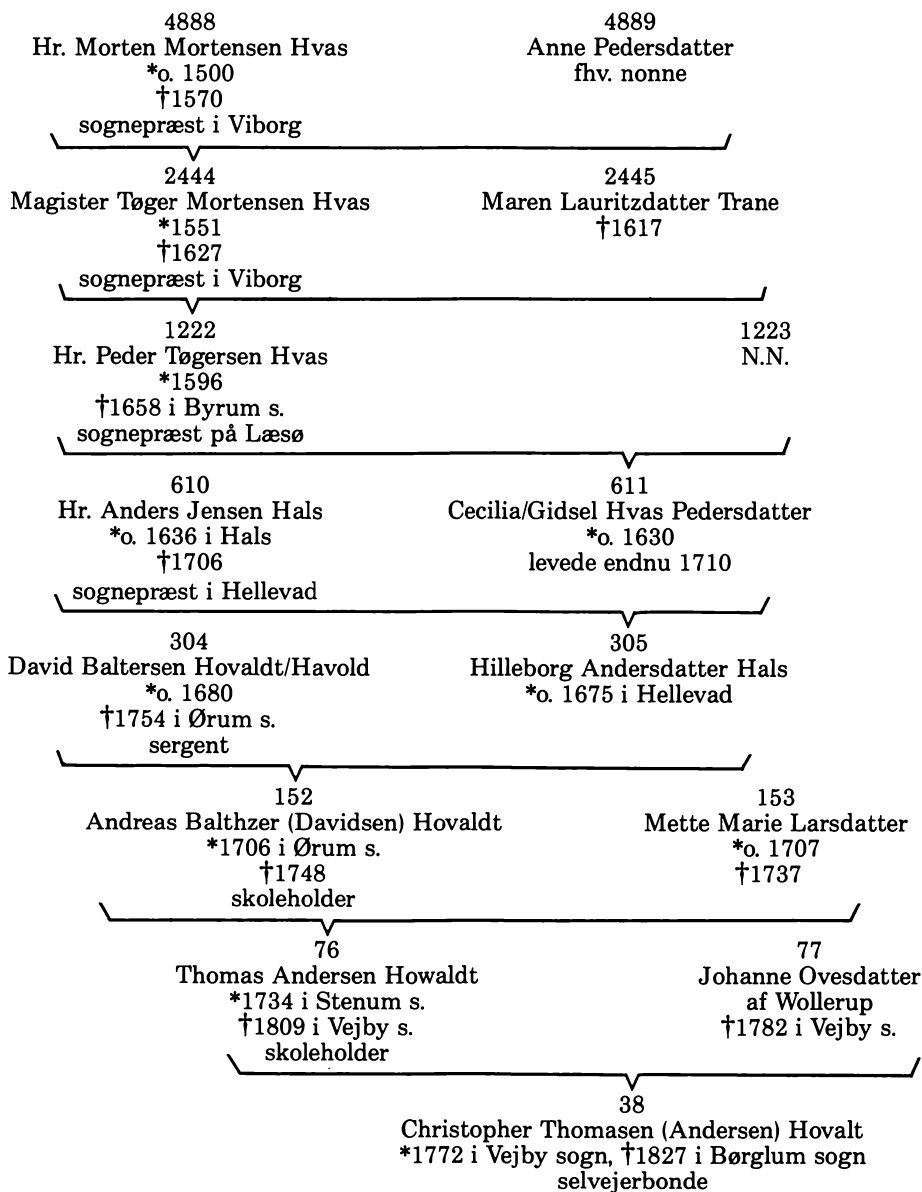
Tip³-oldeforældre (alene anenr.e 64-67 incl.)

64-65 *JOHAN HENRICH SPIES (stamfaderen i Simon Spies' lige agnatiske slægtslinie), *1711, var fra o. 1741 og også i 1743 »Gefreiter« under oberstløjtnant de la Millière i Fynske Gevorbne Infanteriregiment. Han blev ~12/2 1743 i Helsingør Sct. Marie kirke INGEBORG JENSDATTER, *1710 i Helsingør, dbt. 9/11 (Sct. Olai), datter af færgemand i Helsingør Jens Andersen Rytter (nævnes endnu i 1720'erne) og hustru Anne Kirstine Johansdatter, †1762 i København, begr. 10/2 (Garnisonskirken).*

I året 1744 finder man Johan Henrich Spies som »Underkorporal« i København, mens Ingeborg Jensdatter og ægteparrets 15 uger gamle søn Johannes Spies (ane nr. 32) var blevet tilbage i Helsingør.¹²⁾ Før 1749 er ægteparret dog påny samlet i København. I 1762 havde Johan Henrich Spies tjent som soldat i 21 år og 6 måneder.¹³⁾

OVERSICHTSTAVLE II
fortsat fra tavle I, side 14-15

Hr. Morten Mortensen Hvas
nedstammer muligvis fra
uradelsslægten
Hvas af Ormstrup

Efter at være blevet enkemand i 1762 giftede Johan Henrich Spies sig 2° 19/12 1766 i Garnisonskirken med enken Anna Eleonora Petersen, *1711, der ligesom han selv endnu levede 1771,¹⁴⁾ da han var 60 år gl. Det er formentlig den her omhandlede Johan Henrich Spies, der døde 1777 og blev begravet 16/3 1777 (Trinitatis) under navneanførslen »Johan Henrich, 66 år gammel«, idet bopælen i 1771 passer godt sammen med begravelse netop fra Trinitatis kirke.

- 66-67 *JACOB SALVESEN ENGHAVN, erhvervede 9/1 1755 borger-
skab som færgemand i Helsingør, 21/11 1760 som enkemand tro-
lovet med og ~10/7 1761 i Helsingør (Sct. Olai) ANE CATH-
RINE ANDERSDATTER.*

Efter at Jacob Salvesen Enghavn i en årrække havde været fær-
gemand i Helsingør, virkede han 23/5 1766, da han fik en søn be-
gravet, som »Kvartersmester i Kongens Tieneste ved Søe-
Etaten«.

Særligt om ane nr. 38:

Christopher Thomasen (Andersen) Hovalt (ane nr. 38) kan føres
tilbage til et antal degne- og præstefamilier i Nørrejylland og
muligvis til adelslægten Hvas af Ormstrup, således:

- 76-77 *THOMAS ANDERSEN HOWALDT, *1734 i Stenum, Hjørring
amt, dbt. 16/7, †1809, begr. 19/2 i Vejby, Hjørring amt, ~1° 11/5
1760 i Em kirke JOHANNE OVESDATTER af Wollerup, †1782
i Vejby, begr. 30/1, ~2° 9/5 1783 i Vejby kirke Maren Olsdatter fra
Taars, datter af Ole Nielsen og Karen Christensdatter.*

Thomas Andersen Howaldt var først skriver vistnok på Hjer-
meslevgaard eller Hammelse, derefter skoleholder i Stenum
1761-71 og fra 1771 skoleholder i Vejby. Sognepræsten skrev i
1782 om ham, at han var stærk og munter og fortjente agtelse
både for hans embeds førelse og som forsanger i kirken, og i 1802
betegnedes han som en af herredets alldygtigste skole-
holdere.¹⁵⁾

- 152-53 *ANDREAS BALTHZER (DAVIDSEN) HOVALDT, *1706 i
Ørum, Hjørring amt. dbt. 17/2, †1748, begr. 16/4, ~1° METTE
MARIE LARSDATTER, *o. 1707, †1737, begr. 24/8, ~2° N.N.*

Simon er død

Et farverigt liv er forbi

Af Eyvind Olesen

Simon Spies er ikke mere. Et sprudlende iderigt og festligt rejselev er forbi. Tænk tanken, formandens knivskarpe hjerne, der skaffede ham så megen positiv omtale og på samme tid forargede en del, er tømt for stude. 62 år nåede han, nygift med 20-årige Janni i sit fjerde ægteskab, og i løbet af få måneder ebbede da hans stormomsuste liv ud.

For altid forblev han barnløs, hvilket var hans store personlige skuffelse.

Materielle goder havde han nok af. Over en milliard kroner i den pengekant, som han selv yndede han tale så meget om i bedste Onkel Joachim-stil. Nordens største rejsebureau, en lillesnes biler, store villaer, fem store jettfly, to hoteller og meget meget mere.

Utvivlsomt døde Simon Spies som en af landets rigeste mænd.

Mange havde undt ham at slutte med et glas i hånden i stedet for som en lille plaget mand med svigtende leverfunktion, streng diæt og den ene kur efter den anden. Det var så uendeligt fjært fra provoen i tresserne, levemanden omgivet af sekretærestaben, som forfordent på det nærmeste bar ham hjem i en dionysisk rus. Manden, der alligevel næste morgen stod op ved fire-tiden og svang pisken i sit store rejsebureau, for derefter at sætte sig hen og gruble over, hvad han nu skulle finde på. Indtil stambordet sommeren igennem kaldte ham til champagnerusen i Tivolis Graften.

Brugt op – side for side

Aldrig mere skal vi se Simon Spies i gang med at læse den ene bog efter den anden på den måde, at han rev siderne ud efterhånden som

han nåede frem. Der er ikke flere sider i hans eget liv. Ikke mere at rykke ud.

Krampagtigt ville han anerkendes som en stor erhvervsmand. Vise, at han virkelig kunne begå sig blandt erhvervslivets store. Når han havde fri var det i orden, at ugeblade og eftermiddagsblade blottede hans privatliv i alle dets farverige og saftige nuancer. Når han var på arbejde var det firmaet det drejede sig om. Og glædet var han, når der blev bragt seriøse artikler i erhvervsspalterne. Aldrig var han så omhyggelig med omtalen, som den dag revisorerne afleverede årsregnskabet til pressen. Da måtte intet kikke.

For medieverden var han et fænomen, man havde svært ved at gennemskue. Fuldstændig ligeglad med, hvordan han tog sig ud for den mere populære del af pressen. Men pertentligt indtil det smålige med sit udseende over for den anden del. Håret skulle sidde pænt, slipset lige. Det blev mere og mere udtalt op gennem 70'erne.

Provo og dog så borgerlig. Medlem af Det Konservative Folkeparti, men med større sympati for Erhard Jakobsens centrumdemokrater. Ærbødighed og respekt for Kongehuset, skuffet til det sidste over, at han aldrig fik en orden.

Den store dag

Brylluppet i foråret var en stor dag. For os, der oplevede en anden stor dag på nærmeste hold, forekom det dog, som om Simon Spies nåede sit højdepunkt på 60-års dagen 1. september 1981. Da var han rørt og glædestrålende lykkelig over den hyldet tusinder og atter tusinder havde givet ham på køreturen gennem Københavns gader. Han havde hålt

dem med på en af sine rejser – næsten allsammen.

Nogle af dem flere gange, mange millioner danskere, fra ethvert samfundslag, har gennem 27 år rejst med Spies.

Billige og gode rejser

Billige og gode rejser var hans opskrift. Han kunne sagtens have tjent betydeligt flere penge, men han holdt bevidst priserne nede. Rasede over nye statsafgifter fordi han vidste, at hver gang priserne gik i vejret faldt nogen fra af dem, han gerne ville give en oplevelse.

Inderst inde dansk som nogen

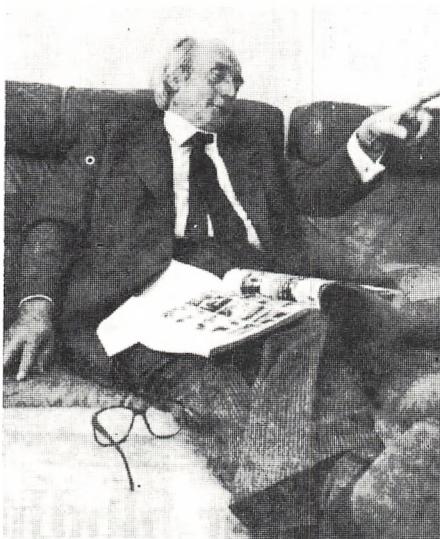
Simon Spies kunne forarge borgerskabet. Provokere med sine damer, sin stok i teatret, sin overfor kælede hund, men han var inderst inde dansk som nogen. Ville aldrig drømme om at være udlændisk. Var ofte et uheldigt og meget ensomt menneske.

Men det, der fra starten kunne ligne en kølig spekulation for at redde sit firma og kapital fra en altodelagende arveafgift gennem det fjerde giftemål, fik langt mere betydning end han sikkert selv havde troet.

Det er en kendsgerning, at han flere gange, når han havde det slemt udtalte: "Hvis Janni ikke havde været her, var jeg død forlængst".

Hun blev samtidig modnet og hårdet i sit unge liv på en måde, som hun næppe nogensinde havde forestillet sig.

Til hende knytter sig nu koncentrens fremtid og håb, og hun ser ud til at kunne bære det, bistået af den stab, som stod Simon Spies så nær gennem de mange år. Danmark er blevet fattigere uden ham, men en myte rigere.

Andreas Baltzer (Davidsen) Hovaldt havde embede som skoleholder i Stenum i perioden 1724-48. I 1738 og 1741 blev imidlertid både han og sognepræsten dadlede for menighedens vankundighed, og det anførtes, at »degnen havde haft lyst til drik, men var blevet rettet og holdt herefter flittig skole«. Kort før sin død begik han den forseelse at få 4 børn »indsunget til skrifte og guds bord uden forudgående skolegang og konfirmation« og måtte »for denne sin store forbrydelse« love 1) dels at vise mere flid og tage sig i agt for slig forargelse, 2) tilbagebetale det dobbelte af et allerede modtaget gratiale, og endelig 3) lønne en dygtig og bekvem skolemester under sognepræstens indseende (formentlig sønnen Thomas, der er omtalt ovenfor som ane nr. 76).¹⁶⁾

304-05 *DAVID BALTERSEN HOVALDT/HAVOLD, *o. 1680, †1754, begr. 15/11 i Ørum, ~før 1706 HILLEBORG ANDERSDATTER HALS, *o. 1675 i Hellevad.*

David Baltersen Hovaldt/Havoldt var sergent, bosat i Ørum.¹⁷⁾

610-11 *HR. ANDERSJENSEN HALS, sognepræst i Hellevad, Hellum og Ørum i Vendsyssel, *o. 1636, †1706, søn af præst i Hals Jens Madsen og Kirsten Jensdatter, ~17/9 1662 CECILIA/GIDSEL HVAS PEDERSDATTER, *o. 1630, levede endnu 1710 i Hellevad præstegård; Cecilia Hvas var ~1° Jens Christensen Bredkjær, kapellan på Læsø, senere sognepræst i Hellevad, Hellum og Ørum, †25/4 1660.*

Hr. Anders Jensen Hals blev student i Aalborg i 1656 og i 1660 kaldet til medhjælper og efterfølger i Hellevad, hvor han i 1663 havde overtaget kaldet. Han blev provst i 1679.^{17) 18)}

1222 *HR. PEDER TØGERSEN HVAS, *1596, †1/6 1658 i Byrum,*
1223 *~N.N., præst på Læsø (Byrum, Vestersø og Hals).^{17) 18)}*

2444 *Magister TØGER MORTENSEN HVAS, *1551, †1627, ~1° Do-*
2445 *rothea Hansdatter Høg, *9/5 1584 (u. børn), ~2° MAREN LAURITZDATTER TRANE, †15/1 1617, ~3° Anne Pedersdatter Skriver (u. børn); sidstnævnte ægtede i 1628 som enke rådmand Niels Rasmussen i Viborg. Tøger Mortensen Hvas var oprindeligt magister og kapellan og blev senere sognepræst i Viborg og provst i Nørlyng herred.¹⁸⁾*

4888 *HR. MORTEN MORTENSEN HVAS af »Viborg slægten«, *o.*
 4889 *1500, †1/3 1570, ~ANNE PEDERSDATTER, der overlevede ægtefællen. Morten Mortensen Hvas var først kannik, fra 1542 præst ved Sortebrødre kirke i Viborg, provst i Nørlyng herred. Anne Pedersdatter var forhenværende nonne og havde før ægteskabet med Morten Mortensen Hvas været gift med forgængeren i embedet ved Sortebrødre kirke i Viborg, Hr. Tøger Jensen.¹⁸⁾*

Ifølge Christopher Giessing: Nye Samling af Danske, Norske og Islandske Jubel-Lærere nedstammer Hr. Morten Mortensen Hvas ¹⁹⁾ (hos Giessing kaldet Morten Jensen Hvas) fra uradelsslægten Hvas af Ormstrup (hos Giessing kaldet Hornstrup). Hvis dette er rigtigt, er forfatteren af denne anetavle H. Erik Olesen og probanden Simon Spies blodsbeslægtede ved at have fælles aner i uradelsslægten Hvas af Ormstrup. Slægtsforskeren Frantz Hvass, der har forfattet bøgerne om bl.a. Hvaspræsteslægterne, herunder den omhandlede »Viborg slægten«, er dog af den opfattelse, at Hr. Morten Mortensen Hvas nok var gejstlig, men ikke tillige med adelsprivilegium.¹⁸⁾

Af Simon Spies' aner er rækken med de 16 aner - tipoldeforældrene - komplet, mens der af rækken med de 32 aner - tip²oldeforældrene - kendes de 28, hvortil det vides, at de resterende 4 formentlig har været 2 svenske anepar, muligvis i den del af Skåne, der ligger over for Helsingør. Af rækken med de 64 aner er i denne artikel nævnt navnene på de 22, dvs. ca. en tredjedel.

Probandens fader døde 79 år gammel, og hans moder lever endnu 85 år gl. Bedstefædre opnåede en gennemsnitslevetid (GL) af kun 34 år, mens bedstemødrene opnåede en GL af 84 år. Gennemsnitslevetiden - generation for generation - fremgår iøvrigt af følgende opstilling:

	Mænd (GL) (antal pers.)	Kvinder (GL) (antal pers.)
Probanden	62.6 (1)	
Forældre	79.6 (1)	ov. 85 (1)
Bedsteforældre	34.6 (2)	84.2 (2)
Oldeforældre	77.0 (4)	62.8 (4)
Tipoldeforældre	61.6 (8)	54.4 (8)
Tip ² oldeforældre	61.2 (13)	54.1 (12)

Det bemærkes, at tallene for tip²oldeforældrene er udregnet på basis af kun 25 personer, idet et antal fødsels- og dødsår for de øvrige personer

i denne anerække ikke kendes. Kvindernes GL i flere af anerækkerne er blevet relativt lav som følge af eet tilfælde af lav levealder blandt oldemødrene, 3 sådanne tilfælde blandt tipoldemødrene, og så fremdeles. Levealderen for en af tipoldemødrene (ane nr. 21) er iøvrigt anslået, da det nøjagtige fødselsår ikke kendes.

I nedenstående opstilling over Simon Spies og hans 32 aners erhverv/professioner er der for hver ane taget udgangspunkt i den livsstilling, der har været den gældende i den længste periode eller i den modne alder for den pågældende ane. Hvor der har været »dobeltherhverv«, er dette angivet.

Erhvervsfordelingen har været således:

Erhverv:	Pro- band						Generation:
	2.	3.	4.	5.	6.	»1-6«	
Rejsebureauformand	1					1	
Bankfuldmægtig/kunstmaler		1				1	
Spandefabrikant			1			1	
Slagtermester			1			1	
Kobbersmedemester				1	1	3	
Færgemand					1	1	
Lods						1	
Forstander			1			1	
Papirmagermester				1		1	
Snedker					1	1	
Møllefæster					1	1	
Avlsforvalter/forpagter				2	1	3	
Gårdejer/Selvejerbonde			1	1	3	5	
Bonde og gårdbeboer					1	1	
Fæstebonde					2	2	
Købmand og jordbruger			1			1	
Jordbruger (u. jord)				1		1	
Fæstehusmand m. jord				1		1	
Husmand og fisker					1	1	
Husmand og skomager					1	1	
Husmand og daglejer					1	1	
Oplysninger mangler					2	2	
	1	1	2	4	8	16	32

Erhvervsfordelingen kan opdeles i en halv snes erhverv/professioner (de førstnævnte i opstillingen), hvoraf hovedparten knytter sig til byen Hel-

Et livs spejlbilleder

Af Jane Åmund

Fra nekrolog i Berlingske Tidende:

Simon Spies havde ved sin død en status som en Frederik Folkekær, han havde endda fundet sin grevinde Danner, som på så kort tid formåede at få hele folkets beundring og venlige interesse. Med følsom finger tog han pulsen på danskerne, han vidste hvad de ønskede sig af deres fritid og deres rejser næsten inden de selv gjorde det. Hans imperium var magtfuldt, han trak i snorene, men de trak også i ham. Han ville så gerne bruge livet, men grænserne blev udvidede så de forsvandt, og livet brugte ham.

Han var en mand med mange ansigter, mange udtryk, som skiftede kamæleonagtigt i takt med de forskellige bølger, som skyllede ind over os.

Men var man tæt på ham og så ind i det lille ansigt, som var så glat med høje kindben, harmoniske træk uden aggressive lederudtryk, fascineredes man af de blå øjne, som sommetider så barnligt klart gennemskuende på én, eller som i løbet af et sekund kunne blive hårde som is, hvis der blev gået for tæt på, og så igen kunne glimte af indestængt latter og satyragtig fryd, hvis hans skarpe replik fik overtaget og han mesterligt havde fået en »touché« ind i den professionelle ordfægtekamp han elskede.

Hans forskellige ansigter har gjort indtryk på os. Hans eftermæle er det bedste man kan få. Vi glemmer ham aldrig.

singør og dennes omegn eller til andre bylignende miljøer i nærheden af Helsingør, og derudover til andre landbomiljøer i Nordsjælland eller i Jylland og enkelte andre steder, herunder Lolland. Simon Spies, der selv mere end nogen anden »spandt guld« gennem sin erhvervsvirksomhed, nedstammede i sin lige fædrene slægtslinie fra en slægt med navnet Spies, der gennem generationer havde ernæret sig som kobbersmede i sundbyen Helsingør med dens nordsjællandske opland.

Af de 32 aner i tipoldeforælderækken er de 2 og muligvis 3 eller 4 født i Skotland, og de 4 er formodentlig født i Sverige (Skåne). De resterende er formentlig alle født i Danmark, nogenlunde ligeligt fordelt mellem landsdelene Sjælland og Jylland, hvor man kender de nøjagtige fødesteder for ca. halvdelen af de resterende 24-26 af anerne i denne anerække.

Når denne anetavle har kunnet bringes så relativt kort tid efter probandens bortgang, skyldes det, at probanden Simon Spies selv allerede i midten af 1960'erne begyndte at interessere sig for sin afstamning og i forbindelse hermed fik sin slægt efterforsket af den dengang ganske unge arkivsekretær og genealog Finn Andersen, nu redaktør af Personalthistorisk Tidsskrift. Familien Spies og registrator Finn Andersen har velvilligt overladt forfatteren af denne artikel det dengang og senere tilvejebragte ret omfattende materiale, uden hvilket denne artikel næppe ville være blevet tilvejebragt i dette årti.

Mennesket og personligheden Simon Spies gik bort på et tidspunkt, der lå mindre end et år efter brylluppet med den 20-årige fru Janni Spies, som ved sin ægtefælles bortgang blev universalarving til samtlige Spies Koncernens virksomheder og en stor formuebeholdning derudover.

Kun få personer har i levende live nydt offentlighedens og pressemediernes bevågenhed i et omfang som Simon Spies, der selv gennem sine voksne år gennemgik forskellige personlighedsfaser, som det ses af billederne på omstående side, begyndende med den unge og søgende Simon Spies (3) og den vidende og humoristiske Simon Spies (4), via den eksperimenterende guru/hippie Simon (5), den nålestribede og filosoferende Simon (6) og den engagerede og lidt mere rolige Spies (7 og 8), og afsluttende med den blide og resignerede Simon Spies (9).

Simon Spies gik bort sent på formiddagen på dronningens fødselsdag 16. april 1984, og i minutterne derefter uddelte Dagbladet Politiken på gågaden »Strøget« særlige løbesedler med det sørgelige budskab, og adskillige af de højeste flag sænkedes ned på halv stang.

Denne artikel afsluttes med de mindeord, som stamtavlens forfatter selv skrev til morgenaviserne i anledning af Simon Spies' bortgang.

Mindeord

Formand Simon Spies

Berlingske Tidende har fra statsaut. revisor H. Erik Olesen, Schøbel & Marholt, modtaget mindeord om formand Simon Spies:

Simon Spies er død. Verden er dermed blevet lidt mindre. Vort eget land er blevet en farverig personlighed fattigere.

Gennem årene har pressemedier i ind- og udland fulgt Simon Spies mere end nogen anden dansker, og der er næppe meget nyt at berette om efter hans død.

Simon Spies var ikke en person, der knyttede sig nært til mange andre mennesker, men blandt hans nærmeste og mest personlige venner var nogle af de journalister, som fulgte ham i lyse og mindre lyse stunder, både som erhvervsmand og som privatperson.

Mens nogle mennesker karakteriseres mest ved deres håndtryk eller bevægelser, var det mest karakteristiske ved mødet med Simon Spies de in-teresserede øjne og den specielle stemmeføring. Var man alene sammen med Simon, kunne han se på én, som var man en del af ham selv, med hvem han kunne føre en dialog for så at nå frem til en ikke tidligere kendt eller tænkt løsning på et problem eller en ny mulighed.

Selv om Simon Spies i sine seneste år ikke tilbragte nogen stor del af sin tid i Spies Koncernen, var han dog med til at præge næsten alle store såvel som små beslutninger, og allermest forsøgte han at opdrage samtlige sine ansatte til at tænke i utraditionelle baner og i de mange rejsekunders interesse. Med de holdninger, som derigennem i en årrække er indpodet hos de mange ledere, ansatte, rådgivere såvel som nære forretningsforbindelser herhjemme og ude på destinationerne, må det påregnes, at Spies Koncernen i fremtiden vil blive fortsat helt på samme måde, som hvis Simon selv var forblevet ved roret.

Æret være og forblive Simon Spies' minde.

H. Erik Olesen

Forskellige fyndord af Simon Spies

Spies, rejs og vær glad.

Vi er ikke alle født lige - men vi er alle lige født.

Fordi man slår fra sig, behøver man ikke slå i blinde.

Man kan ikke købe kærlighed for penge - men man kan købe noget, der ligner det til forveksling.

Jeg er skam en filosofisk natur - jeg har bare ikke fundet ud af, hvad jeg skal filosofere over.

Alt, hvad der kan fås for penge, har jeg fået - resten, som er gratis, får man jo alligevel.

Jeg har sgu' ingen laster - kun lyster.

Det er noget sært noget med den menneskelige natur - vi beder om ikke at blive ledt i fristelse - men ønsker i virkeligheden ikke andet end det modsatte.

Det kan godt være, at jeg ikke véd alt, - men det er sjældent, at jeg møder nogen, der véd mere.

Man må gå så grueligt meget igennem, før man lærer at springe over, hvor gærden er lavest.

Anvendt litteratur:

Christopher Giessing:

Nye Samling af Danske, Norske og Islandske Jubel-Lærere, med hosføjede Slægt-Registre og Stam-Tavler, Kbh. 1779-86.

Frantz Hvass:

Samling af Meddelelser om Personer og Familier af Navnet Hvass, Kbh. 1861-90.

P. M. Rørsig:

Skoler og Degne i Vendsyssel. Kbh. 1943 ff.

C. Klitgaard:

Optegnelser om Vendsysselske Præstefamilier før ca. Aar 1700, Hjørring 1945.

Mennesker og Steder:

Nr. 1, Kbh. marts-april 1978.

MånedsBørsen:

Kbh. december 1979.

Dansk Biografisk Leksikon:

Bind 13, Kbh. 1983.

Jurij Moskvitin:

Simon Spies - en myte, Kbh. 1984. (Det bedste ved denne bog er et antal meget repræsentative fotografier af personen Simon Spies gennem de seneste 20 år.)

Diverse nekrologer.

Noter:

1. Jfr. skifte i Helsingør byfogeds skifteprotokol 1900-04, s. 324.
2. Jfr. skifte i Kronborgs vestre birk, skifteprotokol 1891-95, s. 21 ff.
3. Jfr. lægdsrulle for Sdr. Tranders, Aalborg amt (lægds nr. 33, nr. 84).
4. Jfr. Københavns Begravelsesvæsen reg. nr. 131, 16. linie.
5. Efter familietraditionen var Ane Marie Hovaldt's fader, Christopher Thomasen (Andersen) Hovaldt (ane nr. 38), bager, men dette beror formentlig på en forveksling med hendes morfader eller hendes mormoders anden ægtefælle, som begge var bagere.
6. Jfr. Fæstebrev Kronborg amtstue 21/8 1822, fæsteprotokol VIII, s. 147.
7. Helsingør Byfogeds skifteprotokol 1810, Danske Kancellis Extract-Protocoller 1800-48 (Danske Kancelli, Fællesafdeling for samtlige Departementer, Arkivalier Ang. »Blanket-regnskaber«, G 52).
8. Jfr. Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Skiftekommission, Forseglingssprotokol 1828-29, 5 C, side 39, nr. 1098.
9. Broderen kaptajn David Coulthard, der ligeledes opholdt sig i Danmark, angives at være født 31/5 1756 i Annondale, Dumfries, Skotland.
10. Cecilie Cathrine Hansen angives i folketællingen 1845 at være født i Sønderborg på Als, hvilket dog ikke bekræftes af kirkebøgerne for dette eller omliggende sogne.
11. Jfr. Fæstebrev Kronborg amtstue 21/2 1807, fæsteprotokol VII, s. 175.
12. Jfr. Koncepter og Indlæg til Overkrigssekretærens Haandudfærdigede Breve Juni 1744 (Krigskancelliet).
13. Skattemandtallet for København 1762 (bind 5, s. 21).
14. Jfr. Oeders Efterretninger 1771, København, Udb. Klædebo kvarter, matr. nr. 11.
15. Rørsig, s. 434.
16. Rørsig, s. 485-86.
17. Klitgaard, s. 128-29.
18. Hvass, bind 5, s. 171-212 samt s. 407.
19. Giessing, bind 3, I, s. 237-42 med tilhørende stamtavler.

Forfatteren:

H. Erik Olesen, f. 1932, statsautoriseret revisor, Krumningen 20, 2950 Vedbæk, tlf. (01) 13 38 80 eller (02) 89 03 16. H. Erik Olesen etablerede eget revisionsfirma i 1961 og var i 1967 medstifter af De Forenede Revisionsfirmaer, der i 1980 fusioneredes med og ændrede navn til Schøbel & Marholt, idag et af Danmarks største revisionsfirmaer, internationalt forbundet med revisionsgruppen Touche Ross International. H. Erik Olesen, der idag er seniorpartner i Schøbel & Marholt og medlem af bestyrelsen (Board of Governors) for Touche Ross International, har siden 1965 virket som revisor og økonomisk rådgiver for formand Simon Spies og Spies Koncernen samt nu tillige Simon Spies Fonden og fru Janni Spies.

Af tidligere personalhistoriske arbejder fra forfatterens side kan nævnes følgende artikler i Personalhistorisk Tidsskrift:

Den gamle danske uradel, dens oprindelse og nulevende efterkommere, 1977, s. 227-41.

Kendte danskeres anetavler VIII: I. C. Christensen og hans 32 aner, 1982, s. 187-200.

Den hermed publicerede anetavle er fra begyndelsen blevet til med det sigte at blive offentliggjort i serien »Kendte danskeres anetavler« i Personalhistorisk Tidsskrift. En sådan offentliggørelse påregnes at ske i slutningen af 1985. Dette særtryk udgivet på eetårsdagen for Simon Spies' bortgang er derfor kun trykt i et beskedent oplag alene bestemt for personer, der havde en personlig tilknytning til Simon Spies, eller som virker i Spies Koncernen.